

Midfaste søndag

Derefter tog Jesus over til den anden side af Galilæas Sø, Tiberias Sø. En stor folkeskare fulgte ham, fordi de så de tegn, han gjorde ved at helbrede de syge. Men Jesus gik op på bjerget, og dér satte han sig sammen med sine disciple. Påsken, jødernes fest, var nær.

Da Jesus løftede blikket og så, at en stor skare kom hen imod ham, sagde han til Filip: »Hvor skal vi købe brød, så disse folk kan få noget at spise?« Men det sagde han for at sætte ham på prøve, for selv vidste han, hvad han ville gøre. Filip svarede ham: »Brød for to hundrede denarer slår ikke til, så de kan få bare en lille smule hver.« En af hans disciple, Andreas, Simon Peters bror, sagde til ham: »Der er en lille dreng her, han har fem bygbrød og to fisk; men hvad er det til så mange?« Jesus sagde: »Få folk til at sætte sig.« Der var meget græs på stedet. Mændene satte sig; de var omkring fem tusind. Så tog Jesus brødene, takkede og delte ud til dem, der sad der; på samme måde også af fiskene, så meget de ville have. Da de var blevet mætte, sagde han til sine disciple: »Saml de stykker sammen, som er tilovers, så intet går til spilde.« Så samlede de dem sammen og fyldte tolv kurve med de stykker af de fem bygbrød, som var tilovers efter dem, der havde spist.

Da folk havde set det tegn, han havde gjort, sagde de: »Han er sandelig Profeten, som skal komme til verden.« Jesus forstod nu, at de ville komme og tvinge ham med sig for at gøre ham til konge, og han trak sig atter tilbage til bjerget, helt alene.

Joh. 6, 1-15

Brød som mætter

MOGENS GOTTFRED JENSEN

Tanken

‘Det er jo fantastisk det her’, tænker skaren i ørkenen. ‘Nu har vi løst verdens sultproblemer, hvis vi gør Jesus til konge.’ Men Jesus er ikke kommet for at løse verdens sultproblemer – hverken dengang eller i dag. Der står til sidst, at da han mærkede, at de ville gøre ham til konge, trak han sig tilbage. Ikke at han er ligeglad med menneskers fysiske sult. Han ønsker bestemt verdens sultproblemer løst. Til det formål vil han bruge os. Det er os, der kan og skal afhjælpe hungersnød og sult i denne verden. Underet, han her gør, er derimod et tegn. Et tegn på det livets brød, han vil give verden. Ja, han er selv det levende brød, siger han.

Troen

‘Giv os i dag vort daglige brød’, beder vi. Men bønner om det daglige brød harmonerer ikke alt for godt med, at 2/3 af verdens befolkning i dag enten sulter eller i hvert fald har meget lidt at spise, mens vi er de heldige, der tilhører den sidste 1/3, der smider mad væk, ja, vi ligefrem destruerer fødevarelagre for kunstigt at holde priserne i vejret. Vi tager på i vægt og bruger mange penge på at komme de overflødige kilo til livs, penge der kunne have været med til at løse verdens sultproblemer. Det er og bliver vores opgave at sørge for brød til de sultende.

Nej, Jesus mætter ikke skaren i ørkenen den dag for at løse verdens sultproblemer. Underet peger derimod ud over sig selv. Det peger på livets brød, Jesus selv.

Mennesket kan ikke leve uden brød. Det mindes vi desværre alt for ofte om, når vi lukker op for TV-avisen. Og vi har vist alle oplevet, hvordan sulten kan nage, og hvor godt det kan være at sætte tænderne i et simpelt stykke rugbrød. Men mennesker lever til gengæld heller ikke af brød alene, som Jesus siger i mødet med Fristeren.

Faktisk kan man dø af at spise brød alene. Et menneske kan godt dø, selv om køleskabet er fyldt, for også med et køleskab fyldt kan et menneske blive så træt af livet, at det opgiver alt og går i graven. Alt er som det skal være, og så er der alligevel noget galt. Mennesket lever af mere end brød. Det har også brug for det levende brød, det brød som mætter sådan, at man aldrig skal sulte igen. ‘Jeg er livets brød,’ siger Jesus. Livets brød er hans legeme, der gives for verden, siger han senere, da disciplene spørger til det under, han lige har udført.

Den østrigske digter Rainer Maria Rilke (1873-1926) boede en tid i Paris, og en dag kom han sammen med en ung fransk veninde til en af byens pladser, hvor der sad en gammel kone og tiggede. Hun hverken så på de forbipasserende eller bad om noget eller sagde tak. Hun sad altid bare på samme sted og rakte hånden frem. Rielke gav aldrig noget, men veninden gav tit et par mønter. En dag spørger hun, hvorfor han ikke giver noget. Rielke svarer: ‘Vi burde give noget til hendes hjerte ikke bare til hendes hånd.’ Et par dage efter kommer Rielke med en nyudsprungen hvid rose, lægger den i tiggerskens åbne, magre hånd og vil gå videre. Da indtræffer det uventede. Tiggersken ser op på sin giver, rejser sig møjsommeligt fra jorden, griber den fremmedes hånd og kysser den og går så sin vej med rosen. En hel uge er den gamle kone borte. Stedet, hvor hun plejer at sidde, er og bliver tom, og Rielkes veninde spekulerer på, hvem der mon nu giver den gamle almisser. Otte dage efter

sidder tiggersken pludselig igen på sin vante plads. Som tidligere siger hun ikke et ord og rækker bare hånden frem. 'Hvad i al verden har hun levet af alle de dage, hvor hun ikke har fået noget', spørger veninden? Rielke svarer: 'Af rosen. Hun har levet af rosen.'

Denne historie siger lidt om, hvad Jesus mener med, at han er det levende brød, og at den, som spiser det brød, aldrig skal sulte igen. Han vil nemlig give brød til hjertet og ikke bare til vores hånd eller mund. Livets brød er det brød, der mætter vores sjæl. At tro på Jesus Kristus, det er at indtage verdens eneste virkelige næringsmiddel. Og med troen på ham kan vi derfor, når vores time kommer, roligt lukke vores øjne og vide, at den, som spiser af det brød, som han er, skal leve, om han end dør. Han, den korsfæstede og opstandne Herre Jesus Kristus, som er livets brød, han vil selv træde hen til vores grav, når han kommer igen, og så vil han indfri løftet om, at enhver, som tror på ham, skal leve, om han end dør.

'Jeg er livets brød,' er et budskab ikke bare til vore maver, men til vore hjerter. Jesus er det brød, som giver næring til vores inderste, vores sjæl, vores ånd.

Og med den besked sendes vi ud for at mætte andre både med fysisk brød og med livets brød. Har du selv spist af det levende brød, så under du gerne dit medmenneske både det fysiske og det levende brød.

Udfordringen

Bærer du på en sult i din sjæl, selv om dit køleskab er fyldt til bristepunktet? Er Jesus blevet livets brød for dig?